

sig, og et Øjeblik efter plumpede hun nogen ud. Som en lille Havfruedatter — med det lange Hår flydende efter hende på Vandet — svømmede hun ud imod dem; og da hun nåede Båden, hængte hun sig med Armene på Rælingen og lo højt. — Han havde siden tænkt på, at hendes Barnlighed næppe havde været slet så paradisk, som han dengang troede. I hvert Fald havde hun bagefter været noget urolig, og på Hjemvejen havde hun taget dem begge i Ed på, at de ikke vilde sladre af Skole. Han så hende endnu ganske tydeligt, sådan som hun stod der midt på den blomstergule Eng i en blå Langkjole og på sin ivrige Måde rykkede dem i Ærmet for at få dem til at sværge rigtig højtideligt.

Tre År derefter, den Sommer, han var bleven Student, mødtes de igen på Asmus' fynske Familjesæde. Hun var da allerede halv-voksen, og han forelskede sig en Smule i hendes brune Øjne og friske Mund med de mange små hvide Tænder, der var som en overskåren Hyben at se på. Men hun havde dennegang en Veninde med, en jævn Præstedatter med et fregnet Ansigt, som hun havde kastet sin Kærlighed på og ikke havde villet slippe heller i Ferien. De to var uadskillelige. De havde deres Værelse neden under hans, og han kunde høre dem ligge og snakke alvorligt til langt ud på Natten. Og om Dagen fulgtes de højtideligt Arm i Arm alle-vegne, selv til Steder, hvor der i Virkeligheden kun var Plads til en.

Derefter gik der seks År, hvor de ikke så's og næppe heller tænkte meget på hinanden. Så mødtes de en Dag i København ved et Middagsselskab. Han vidste, at hun skulde komme der, og var lidt spændt på Gensynet. Han havde fra så mange forskellige Sider hørt hendes Skønhed og Klogskab berømme, at han var bleven nysgerrig.

Hun gik dengang i sit tyvende År og stod i sin fejreste Blomstring. Det var dog vistnok mindre selve Ansigtstrækkene end hendes Rejsning, de stærke Skuldre og de yppige, næsten sammen-voksede Bryn, måske også noget vist egenrådigt i hendes Måde at klæde sig på, der gjorde, at hun altid samlede Opmærksomheden på sig, hvor hun viste sig. Han huskede endnu hendes Dragt af ildgul Silke med en dristig Blomsterpynt på Slæbet. Det lokkede Hår bar hun dengang kortklippet med en Skilning på den ene Side.

De fik hinanden tilbords, og hun forbavsede ham straks ved